

[A. Svensson.]

søgt Oplysning hos de sønderjyske Akkordudvalg, men hidtil kun faaet Svar fra to, nemlig Akkordudvalgene i Haderslev Østeramt og i Haderslev Vesteramt. I Haderslev Østeramt er der til Dato opnaaet 352 Akkorder og i Haderslev Vesteramt 562 Akkorder. Dernæst er der inden den 26. Juni i Aar — den 27. Juni fremsatte Regeringen sit Gældsforslag — indgaaet i Haderslev Østeramt 55 Akkordandragender og efter den Tid 13 Andragender; i Haderslev Vesteramt henholdsvis 38 og 11 Andragender. Selv om vi fra konservativ Side principielt maa være Modstandere af Akkordlovgivningen, foreligger der her en Mængde Andragender, som man har haft Grund til at vente der skulde blive Midler til, og som jeg derfor ogsaa maa anmode om, at der bliver stillet Midler til Raadighed for. Der mangler, efter hvad jeg har erfaret, antagelig et Beløb paa omkring $\frac{1}{2}$ Mill. Kr., for at i alt Fald de inden 26. Juni indgaaede Akkordandragender for hele Landsdelen kan blive færdigbehandlet. Jeg beder den højtærede Landbrugsminister udtale sig om, hvorvidt de sønderjyske Akkordudvalg vil kunne gøre Regning paa, at berettigede Forventninger i saa Henseende vil blive opfyldt. Hvis det ikke sker, vil vi sikkert i det kommende Halvaar faa et overvældende Antal Tvangsauktioner nede hos os.

I øvrigt er den Udvikling, jeg her har skildret, ikke andet, end hvad vi Konservative har forudset og befrygtet, og det var derfor, vi i Foraaret stillede vort sønderjyske Saneringsforslag. Jeg beklager, at den høje Regering og de øvrige Partier i dette høje Ting ikke var villige til at gaa nærmere ind paa det af os foreslaaede. Vi er overbevist om, at vi i Princippet har set rigtigt, og hvis vi ikke faar over Forventning opadgaaende Tider, vil den Dag uvægerligt komme, da vi maa tales ved igen om dyberegaaende Forholdsregler.

Jeg skal dermed forlade det økonomiske og gaa over til det nationalpolitiske.

Der var i det ærede Medlem Hr. Schmidts Finanslovtale en enkelt Passus, som jeg vil standse ved et Øjeblik. Det ærede Medlem omtalte bl. a. den af den forhenværende Generalsekretær for den slesvigske internationale Kommission, Mr. Bru-denell Bruce, udsendte Pjece om Selvstyre for Nordslesvig, og det ærede Medlem gjorde gældende, at saadanne Tanker viide brede sig i Landsdelen i samme Grad, som der ikke vises tustrækkeelig Forstaaelse for de særlige sønderjyske Anliggender. Det ærede

Medlem har allerede tidligere, ved Pjecens Fremkomst i Juni Maaned i Aar, nævnt denne med stor Sympati, idet det ærede Medlem offentliggjorde et langt anbefalende Indlæg i det tyske Mindretals Blad i Aabenraa „Nordschleswigsche Zeitung“ — det var paa et Tidspunkt, da det ærede Medlem endnu kunde faa noget optaget i det tyske Blads Spalter, hvilket han, som bekendt, er udelukket fra for Tiden.

Naar jeg fremdrager dette Indlæg her, saa skyldes det, at det ærede Medlem ved den Lejlighed ogsaa tog Nabolandet Tyskland med ind i sine Kommentarer, ligesom ansete tyske Blade har indeholdt Artikler af tilsvarende Indhold. Det ærede Medlem skrev i sit Indlæg — jeg udbeder mig Tilladelse til dette og efterfølgende korte Citater —:

„Hvad er i Dag Slesvig? Vi vil ikke besvare Spørgsmaalet, men det vil blive stillet paa ny, naar Danmark og Tyskland er saa vidt, at de med god Vilje kan gaa i Gang med at udligne deres Livsinteresser. Tyskland er utvivlsomt rede hertil, Danmark aabenbart endnu ikke. Det fortjener i denne Sammenhæng at understreges, at Hr. Bruce udtrykkeligt ønsker, at Tyskland og Danmark skal bilægge deres Strid paa venskabelig Vis. I Dag, da Tyskland nærer et stærkt Ønske om at komme i et godt Forhold til sine germanske Naboer, kan denne Omstændighed kun betegnes som glædelig. Der er ingen Mening i fra vor Side nærmere at gaa ind paa, hvorledes vi kunde tænke os en Løsning, fordi Danmark jo aabenbart endnu i saa ringe Grad er forberedt paa en storstilet Løsning. Men vi tror, at denne Tilbøjelighed vil blive fremmet ved Begivenhedernes videre Udvikling. Det maa kun ønskes, at Danmark ikke venter alt for længe med sin Omstilling.“

Jeg skrev dengang i „Jydske Tidende“, at saavel Selvstyretanken som Grænserevisions-spørgsmaalet for os var og blev indskutabelt. Jeg optrykte i samme Forbindelse, hvad jeg havde skrevet i en Afhandling „Zehn Jahre dänisch“ i „Deutsch-Nordisches Jahrbuch“ for 1930, hvor jeg om Grænserevisionskravet siger følgende:

„Angaaende dette Spørgsmaal er en Overensstemmelse ikke mulig. Paa det kulturelle Omraade ønsker vi saa vidt muligt at imødekomme den tysksindede Del af Befolkningen. I statslig Henseende haaber vi, at den engang vil forsones sig med de bestaaende Forhold. Det er min Overbevisning, at der derigennem